

косвенно да попрѣчатъ на селянитѣ да платятъ на училищата, гдѣто вече не учатъ. Надѣятъ се, че училищата ще запуснѣятъ и, слѣдователно, ще могатъ да ги затворятъ и да ги унищожатъ. И учителитѣ въ Струмица, Дуархана и други села се намиратъ въ сѣщото положение.

„Гръцкитѣ школи се поддържатъ отъ Цариградъ, а отъ друга страна, гръцкитѣ епископи испращатъ гръцки учители въ селата, самото название на които показва, че тѣ сѣ български, както въ солунския вилаетъ: Богданци, Ново-село, Негованъ, Гефгели, Петричъ, Стояково. Българитѣ не смѣятъ да протестиратъ противъ това, като се боятъ да не ги испратятъ на заточение.

„Въ крѣпостъта Канлж-Кула всѣкога се съдържатъ стотини отъ учившитѣ се българи, отъ врѣме на врѣме ги заточаватъ въ Мала-Азия, отгдѣто тѣ вече не се връщатъ. Отъ 16 априлий до 8 октомврий 1884 година, по тоя начинъ, биле испратени около 160 българи.

„Ето единъ примѣръ, който може да покаже какви сѣ поводитѣ:

„Попъ Стоянъ отъ Стояково написалъ на сина си, да го пита, приема ли да вземе мѣстото на попа въ Гефгеле. Сина отговорилъ, че е съгласенъ и че той ще исповѣдва, че е българинъ, като прѣдполага, че тая националность може да сжществува както всѣка друга.

„Писмото попаднало въ ржцѣтѣ на гръцкия учитель. Той наклеветилъ бащата, който билъ на 65 години и сина, който се училъ въ Солунската Българска Гимназия: и двамата биле пратени на заточение, като революционери. Тий обричали себе си да обучаватъ българското юношество, а това е непросително прѣстѣпление, и трѣбвало да се искупи съ заточение, което е по лошо и отъ самата смъртъ. Попъ или учитель, — всѣкий, който просвѣщава българскитѣ дѣца, — въ очитѣ на турцитѣ и гърцитѣ е врагъ, когото трѣбва да искоренятъ!

Че тѣзи факти сѣ вѣрни, доказватъ и думитѣ на вѣстника Standard, специалния защитникъ на Портата: „Въ едно